



6
2016

СПОРТ

Издание на Национална спортна академия
"Васил Левски"

ДЕКЕМВРИ 2016

Традицията

Точно тя е онзи толкова важен жалон, без който не може и спортът, а и животът. Традицията да създаваш успешни кадри вече повече от седем десетилетия е спътник на родната спортна академия. Това бе отбелязано от всички институции уважили поредния празник на НСА на 15 ноември. В този ден бе отправен и първият взор към идващия голям юбилей - 75 лета от създаването на училището по Телесно възпитание. Една годишнина, която ще бъде отбелязана подобаващо. Но тържествата сякаш вече започнаха и с приза за №1 в българското образование в сферата на спорта и с успехите на нашите олимпийци в Рио. Защото по неписано правило те пак са свързани с НСА. Затова и в този брой ви срещаме и с изявените ни състезатели студенти в академията. Затова с гордост към юбилейната година и с нови амбиции, защото традициите задължават!

На 5 декември НСА „Васил Левски“ получи приз за първо място в направление „Спорт“ в класацията „Комплексна оценка“ в рейтинговата система на висшите училища в България за 2016 г.

Поредно признание за НСА



„За мен е чест да връча тази награда. НСА дълги години е била сърцето и мозъкът на спортната ни система. Тя дава възможност за дуална кариера на спортистите ни, подготвя всички кадри, които работят в системата и е истинският двигател на процесите, от които имаме нужда, за да върви спортът напред. Искам да пожелаем да не спирате да се усъвършенствате, защото тази система има нужда от спортни ръководители, мениджъри, треньори. Не може без наука да има спортни постижения.“, изтъкна министър Кралев в обръщението си. „Благодаря за наградата! Естествено това е голяма отговор-

ност за спортната академия. Ние винаги ще се стремим да поддържаме високо нивото на научното осигуряване на спорта.“, отбеляза на свой ред проф. Гешев след приемането на отличието.

Рейтинговата система сравнява представянето на 52 висши училища в рамките на 52 професионални направления на основата на десетки показатели, измерващи различни аспекти на учебния процес, научната дейност, учебната среда, предлаганите социално-битови и административни услуги, престижа на висшите училища, реализацията на завършилите на пазара на труд и регионалната значимост. Системата стартира през 2004 г. по инициатива на вестник „24 часа“, а от 2011 г. рейтингите се актуализират от МОН. Общо 22 университета бяха наградени в софийската зала „Виваком Артхол“ на церемония, организирана от в. „24 часа“. В събитието участваха още президентът Росен Плевнелиев, вицепремиерът и министър на образованието и науката Меглена Кунева и кметът на София Йорданка Фандъкова.



Светът е твой с
„Erasmus +“ *На стр. 7*

Студентки от НСА донесоха медал от Олимпийски игри

Златните момичета на България Михаела Мавевска, Ренета Камберова, Цветелина Найденова, Христиана Тодорова и Любомира Казанова, заслужено стигнаха до медал на Олимпийски игри! Спечеленият бронз в Рио, освен връх в тяхната кариера и е още един повод за гордост за НСА. Състезателките от ансамбъла са студентки в Академията, а първите четири от тях в днешния брой са и наши гости. *На стр. 4-5*



08

КАРИЕРНИЯТ ЦЕНТЪР НА НСА –
ВЪЗМОЖНОСТ ЗА РАЗВИТИЕ

06

ТЕРЕЗА МАРИНОВА –
ИЗВЪН ЗАЛАТА И ПИСТАТА

Тържествено чествахме Деня на академията и 60-годишния юбилей на списание „Спорт и наука“



Сн. 3

На 15 ноември, НСА „Васил Левски“ отбелязва своя празник „Ден на академията“, който по традиция се провежда в Аула Максима (сн. 1). Тази година честванията съвпаднаха и с 60-годишния юбилей от създаването на списание „Спорт и наука“. Програмата откри зам.-ректорът по учебната работа, доц. Николай Изов. Той представи официалните гости, сред които бяха Димитър Дилчев - кмет на район Студентски, проф. Христо Пимпирев - председател на БАИ, Красимир Дачев - председател на Съвета на настоятелите, проф. Станислав Иванов - ректор на НСА в периода 1999-2003 и председател на БСФС, проф. Лъчезар Димитров - ректор на НСА (2003-2012) и член на съвета на настоятелите на НСА, Дамьян Дамянов - изпълнителен

директор на БСТ, Ирена Димитрова - директор на дирекция „Превенция, интеграция, спорт и туризъм“ в Столична община, Валентин Заяков - директор на дирекция „Координация и контрол на спортната подготовка“, двама олимпийски шампиони Георги Мърков и Румяна Нейкова, Мария Родева - представител на Студентски съвет към НСА и Георги Натев - зам.-председател на УС на БСФС. Ректорът, проф. Гешев, започна своето приветствие със следните думи: „Национална спортна академия е вечна!“ (сн. 2). Той направи кратка равностетка за постигнатото през тази година. В края на речта си отбеляза: „Днешният празник е подстъп към следващия, с който ще отбележим 75-годишния юбилей на НСА... От утре Академията влиза в своята 75-та годишнина и мога да ви уверя, че ни очакват сериозни събития“.

Димитър Дилчев и Сашо Георгиев - член на УС на ИКЕМ, също отправиха своите приветствия. Ирена Димитрова връчи плакет на проф. Гешев от името на кмета на Столична община Йорданка Фандъкова. Също така поздравителни адреси бяха изпратени от министъра на образованието и науката Миглена Кунева и от ректори на висши училища. Доц. Александър Шопов и гл.ас. Дойчин Боянов получиха знамето на НСА, връчено им от ректора. (сн. 3). За трети път те ще имат възможността да се включат и да съчетаят спорта и науката в рамките на юбилейната 25-та антарктическа експедиция.

Спочетни медали бяха отличени проф. Петър Бонов и проф. Йонко Йонов за големия им принос за развитието на Академията. На церемонията бяха връчени дипломи за придобиване на академична длъжност „Професор“ и „Доцент“ на преподавателите в НСА и на ОКС „Доктор“. Дългогодишният главен редактор на списание „Спорт и наука“, Олга Сладкарова разказа за 60-годишната история на изданието. Тя отправи своите благодарности за сътрудничеството и помощта от страна на НСА към списанието. В чест на големия юбилей на нея и на настоящия главен редактор на изданието Станка Виденова бяха връчени почетни отличия (сн. 4).

След края на церемонията бяха поднесени цветя на паметниците на ректорите на НСА и голям венец пред монумента на патрона на Академията Васил Левски (сн. 5).

Екатерина ПЕТРОВА и Габриела ЛАЧОВСКА, I курс



Сн. 4



Сн. 2



Сн. 1



Сн. 5



НСА РИО

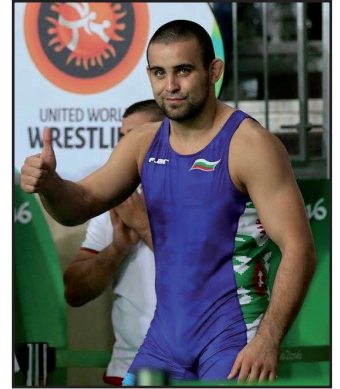


Олимпийските игри в Рио вече отминаха, но емоциите, които оставиха още дълго ще живеят. В състезатели, треньори, зрители, а и не само. Още една солидна група ще запомни форума под петте преплетени кръга в бразилския мегаполис. Студенти от НСА бяха част от най-изявнените български представители на най-значимото спортно съревнование. В следващите редове ще ви направим съпричастни с емоциите на нашите колеги. Подготвихме специално издание посветено на родните атлети, които следват или преподават в Академията и бяха част от магията Рио-2016.

Николай Байряков:

„С труд, лишения и упоритост сбъднах мечтата си“

Представяме ви Николай Байряков, който остана на косяк от бронзовия медал в категория до 85 килограма в класическия стил на Олимпийските игри в Рио де Жанейро. Той зае петото място, а България се гордее с него. Николай е роден през 1989 г. в село Ивайло, до Пазарджик. Казва, че се занимава с борба от 10-годишен, като мечтата му тогава е била като порасне да стане добър борец и бъде на Олимпийски игри и ето, че мечтите се сбъдват. „От първи до шести клас учех в моето родно село. След шести клас продължих обучението и тренировките в



Байряков – още една победа

пловдивското спортно училище „Васил Левски“. Там изградих основите на моята кариера. След завършването ми в Пловдив реших да продължа обучението си и активни тренировки в най-престижната академия, а именно НСА „Васил Левски“, казва с гордост днес Ники.

„След дългогодишен труд по лагери, с лишения и упоритост, достигнах до шанса да участвам на игрите в Рио. Направих добро класиране, завърших на 5-то място, което ме мотивира да продължа в същия дух и да постигам още добри резултати и дай боже следващия път да покажа още по-добро класиране“, завърши Байряков пред репортер на вестника ни.

Припомняме ви, че Ники загуби с 1:5 в схватката за бронзовия медал при класиците до 85 кг срещу беларусина Джавит Хамзатов. Той излезе на тепиха двадесетина минути, след като преодоля египтянина Саад в репешаж, за да стигне до битката за бронза. В началото на малкия финал Хамзатов успя да вземе две точки аванс, след като Байряков приложи неправилна защита. Нови две точки спечели беларусинът, след като мина зад гърба на българина и в края на първия период съперникът поведе с 4:0. Във втората част двамата борци си размениха по една точка, което бе достатъчно за Хамзатов да спечели бронза.

Васил БАЙРАКТАРСКИ,

III курс

Тихомир Иванов:

„Чувството да си най-добре представилите се висок скачач в историята на България е уникално, но и много отговорно“

Сред участниците на Олимпийските игри в Рио бе и още един от студентите в нашата академия – Тихомир Иванов. В последните няколко години 22-годишният плевенчанин е сред европейския елит в скока на височина, а след Рио - и в световния.

От 24 години България не бе имала представител във финал на такъв форум, когато през далечната 1992 г. покойният Георги Дъков се класира на 14-то място с резултат от 224 см. „Както за всеки един спортист, така и за мен участието на ОИ е мечта и цел, които имам от началото на пътя си. Още със старта на летния сезон бях сигурен, че ще покрия норматива за участие.“ Близко четвърт век след ОИ в Барселона младокът Тихомир Иванов отпътува за Рио с ясна цел – участие във финал. Това изглеждаше логично след успешния му сезон и петото място на европейското първенство в Амстердам месец по-рано. По време квалификацията, проведена се на 14 август, Тихомир преодоля 229 см, изравнявайки личния си рекорд и по този начин премина в следващия кръг. Финалът бе два дни по-късно, на 16-ти. „Не си спомням точно какво си казахме с треньора, но помня, че пътувайки към стадиона бяхме с по-голяма част от скачачите, които на пръв поглед изглеждаха едни напълно нормални хора, които все едно отиваха на тренировка.“

Въпреки крехката си възраст, българинът успява геройски да понесе огромното психическо напрежение на финала и да повтори резултата от квалификацията, класирайки се на 10-то място. Това вече е и най-добра позиция на български състезател в скока на височина на Олимпийски игри. „Чувството да си най-добре представилите се висок скачач в историята на България е уникално, но и много отговорно, защото сега вниманието ще е насочено много по-сериозно към това как ще се развие моята кариера. Това единствено може да ме мотивира да работя по-усърдно и да гоня по-високи резултати.“

Ето и как Тихомир описва преживяването си в бразилския мегаполис – „Емоциите, които изпитах през целия си престой в Рио, не само по време на състезанието, бяха невероятни. Още не мога да намеря подходящите думи, за да обясня това изживяване. Пожелавам на всеки спортист, който се труди и се раздава с цялото си сърце, да изживее тези моменти в олимпийското село и на самото състезание.“ Освен натоварената си програма покрай тренировките и състезанията, скачачът намира и време и за следването си в Националната спортна академия. „Учене и тренировки... Хмм, както казват - с две дини под мишица. Не е толкова лесно, но пък от друга страна е доста приятно, защото се разтоварваш от постоянната мисъл за състезания и тренировъчен процес.“



Тихомир е успял

Миlena МИТКОВА

Белязани да бъдат шампиони!

Има спортове, в които силата не е основен фактор. Спортове, в които много често най-голямата победа е над самия теб... А те успяха да преборят всичко, за да стигнат до най-красивия пейзаж, до най-високото стъпало. Те са родени да печелят – медали, уважение и сърцата на хората. Те са белязани от съдбата да бъдат шампиони. Те са – Михаела Маевска, Ренета Камберова, Цветелина Найденова и Христиана Тодорова.

Момичета, изминаха близо три месеца от постигането на един от най-ценните, а може би и най-ценният - олимпийския медал. Това ли бе най-трудно спечеленото отличие през спортната ви кариера?

М: Това бе най-жадуваният медал от всички момичета! Осем години се борим за олимпийско отличие!

Цв: Това беше едно от най-трудните ни състезания, но определено мога да кажа, че бе най-желаният медал.

Хр: Всяко състезание беше трудно само по себе си, но Олимпиадата бе най-чаканото състезание! Много съм щастлива, че успяхме да сбъднем една дългоочаквана мечта и цел.

Р: Този медал беше мечта.. най-дълго чакания медал!

Държи ли ви все още емоцията от незабравимите моменти?

Р: Всеки път, в който гледам някое клипче - чувствата ме заливат отново и отново.

М: Държи ме определено, но с времето намалява.

Хр: Да и съм сигурна, че още дълго ще ни държи. Това е нещо, което трябва да се преживее, за да се разбере какво чувстваме. Не може да се опише само с думи.

Цв: Абсолютно. Хората все още не спират да ни се радват и да ни поздравяват.

Как бихте описали дългия трънлив път, който изминахте, за да завършите този красив пейзаж?

Цв: Точно така, както вие казвате трънлив с много изпитания. Имаше и хубави и лоши моменти, но все пак стигнахме до красивия пейзаж.

Хр: Дълъг, труден, изпълнен с хубави и лоши моменти, много лишения и отговорност, но не съжалявам за нищо. Всичко си заслужаваше.

М: Не мисля, че има думи, с които може да се опише.

81 медала, 8 години заедно, а на последното си състезание бяхте със стартов номер 8. Дали числото осем не е по-специално за вас?

Хр: Моето число на живота е 8. Така, че със сигурност осем е най-щастливото ми цифра.

Р: За мен има! Когато спечелихме световната титла в Монпелие пак бяхме с номер 8. Това число ни носеше късмет по състезания.

Цв: Може би наистина това е нашето късметлийско число.

М: Така поставени нещата може и да има някаква символика.

Еуфорията около вас бе страшно голяма и тя все още продължава да бъде. Очаквахте ли чак толкова много любов, благодарност и подкрепа от хората?

Цв: Очаквахме, но това посрещане, което ни направиха на летището, беше наистина приказно.

Р: Толкова много любов не съм очаквала! Безкрайно съм благодарна за нея.

Хр: Никога не съм очаквала такава любов от хората. Много им благодаря за подкрепата и вярата в нас. Ние го правихме за тях, играхме за България!

М: Страшно много благодарим за отделеното внимание към нас.



Наистина се радваме, че успяхме да направим нещо позитивно за България!

След всичко преживяно - много любов, сълзи, болка и огромно удовлетворение, за какво сте най-благодарни?

Хр: За всичко. За абсолютно всичко, което се случва в моя живот.

Цв: На хората, които през всичките години бяха до нас и ни подкрепяха, на родителите ми, благодаря, че имах възможността да бъда част от този екип.

М: Най-благодарна съм за това, че трудът ни беше възнаграден! Не всеки има такъв шанс - да поправи грешките си.

Р: Благодарна съм, че си взехме заслуженото!

Започнахте ли да усещате липсата на гимнастиката или трябва да мине доста, доста дълго време?

Цв: Ха-ха, не! Трябва да мине доста дълго време, за да ми долипсва!

Хр: Ще ми липсва, сигурна съм. Може би трябва още малко време да мине.

Р: Все още прекарвам доста време в залата.

М: Не ми липсва, защото аз определено не съм се отделила от нея!

Предполагам, че като повечето момичета и вие сте поне леко суетни. Разкажете ни за някои от своите ритуали, които винаги правехте преди състезание?

Цв: Винаги преди да замина за състезание баба ми късаше едно специално листенце и ми го даваше, за да си го нося. То ми носеше късмет!

Хр: Суверна съм и то много. Имах ритуали преди и по време на състезанията, но малко ме е срам да разкажа за тях, защото са много нелепи (сме се).

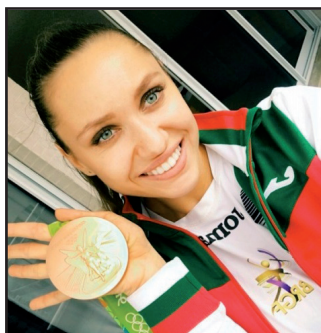
Р: Да суетни сме, но по време за състезание ставахме точно обратното. Но аз никога не си лакирам и пиля ноктите!

М: Всяка си има нейните ритуали. До ден днешен - аз не съм им ги казала на тях!

Броени дни след след завръщането ви от Рио и огромния успех, който постигнахте - повечето от вас посетиха своите първи клубове. Какво почувствахте, след като прекрачихте прага на първите си спортни „домове“, като олимпийски медалистки?

М: Добре е човек да не забравя откъде е започнал и хората,

Ренета





Християна

които са му помогнали по пътя на успеха. Бях посрещната топло и много приятно ги изненадах с присъствието си!

Цв: Толкова много любов и топлина получих... Видях го в очите на малките гимнастички. Държаха се с мен, като с техен идол. Но дори и без медал - те пак щяха да ми се радват, защото знаят колко е трудно.

Хр: Беше хубаво да се върна назад във времето, когато още бях малко дете с големи мечти!

Р: Получих много топли чувства. Аз лично имах едно невероятно посрещане.

• **Давате ли си сметка, че през годините сте вдъхновили много момичета да тръгнат по вашите стъпки?**

М: Да! И много се радвам, защото трябва да има такъв пример, за да служи за стимул на подрастващите деца.

Цв: Да, а това ме прави много щастлива!

Хр: Радвам се, че популяризирахме спорта ни още повече.

• **Какъв е съветът ви към тях?**

Цв: Да правят всичко с много желание и любов!

М: Да не спират да вярват и да са много упорити!

Р: Да не се отказват, когато е трудно, защото ще бъде!

Хр: Да вярват в мечтите си!

• **А на какво ви научи вас гимнастиката?**

М: Научих се на дисциплина, отговорност, психическа устойчивост и вяра.

Р: Гимнастиката ме научи, че съм по-силна, отколкото съм си мислила!

Цв: На всичко, което съм днес!

• **Като се върнете назад към първите си срещи с гимнастиката – любов от пръв поглед ли беше?**

Р: Абсолютно.. не! Въпреки че аз исках да отида в залата, но не ми хареса. Не беше това, което

очаквах и майка ми беше тази, която ме убеди да си дам време, а ако не ми хареса и после няма да ходя повече в залата.

Хр: Бях на четири, когато влязох за първи път в залата и много исках да тренирам. В началото ходих с огромно желание, след няколко години попаднах в период, в който плаках всеки ден и не исках да тренирам повече. После дойде моментът с ансамбъла и отново ми се върна желанието.

М: Определено не беше любов от пръв поглед, но с времето стана моя живот. Иначе сама проявих желание да отида, но просто се изплаших от трениорката, която беше там.

Цв: Да, веднага се запалих и знаех, че това е моят спорт.

• **Хриси, разбрахме, че си изключителен фен на волейбола.**

Хр: Волейбол харесвам още от много малка. Винаги, когато нашите са имали мачове стоях



Михаела

пред телевизора цялата обрисувана с българския триколюбор. Подкрепях ги и им стискам страшно много палци. Когато имам възможност присъствам на живо на мачовете. А иначе кой ме запали? Сама се запалих, просто се хипнотизирах по тях.

• **Срещала ли се с някой от момчетата и мечтаеш ли да се запознаеш с някой от тях?**

Хр: За мое щастие, съм се срещала с всички тях и съм им стискала ръцете. Имала съм възможността да говоря много с Владо Николов, който е невероятен човек и спортист. Възхищавам му се и не пропускам възможност да му го кажа, защото искам да го знае!

• **Един от най-често задаваните въпроси към вас е от тук накъде. Споменахте за развитие в модата, в медиите. Тръгнахте ли вече по нов непознат път?**

М: Аз не губих време и започнах моя нов път, а именно като треньор!

Цв: Все още не мога да кажа с какво точно бих се занимавала – само времето ще покаже.

Р: Да, тръгнах по нещо съвсем непознато за мен.

Хр: Имам планове, които се надявам да осъществя в близкото бъдеще.

• **Въпреки, че последното ви състезание е вече в историята, предстои нещо рядко срещано в художествената гимнастика – бенефис, с който официално ще се сбогувате с българската публика. Вярвали ли сте, че подобен спектакъл ще бъде организиран специално за вас?**

Цв: Не, а това е нещо страотно! Благодаря на БФХГ, че за пореден път показва, колко цени състезателите си!

М: Не съм си го и помисляла. Много съм щастлива, че ще има бенефис, защото наистина го заслужаваме.

Хр: Беше идея на Илияна Раева и се радвам, че организира всичко, защото ще бъде уникално!

Р: Да, това е нещо наистина специално за всяка една от нас!

• **Около 12 хиляди души ще ви наблюдават за последно в „Арена Армеец“. Очаквахте ли толкова голям интерес към събитието?**

М: Определено - не! Но ще дадем всичко от себе си, за да зарадваме хората, които ни обичат!

Р: Истината е, че този интерес надхвърли всичките мои очаквания! Благодаря на хората за отношението и уважението към нас!

Хр: Не вярвах, че ще запълним цялата зала. Още веднъж благодаря за любовта към нас.

• **Какво си пожелавате от тук нататък?**

Р: Нека се сбъдне това, за което мълчим!

М: Пожелавам си да съм много здрава, щастлива и още по-успешна!

Цветелина



• **Довършете изречението: „Тези момичета ми дадоха...“?**

Хр: ... любовта, от която всеки човек има нужда. Те са семейство за мен.

Р: ... любовта си, уважението си, най-истинското си приятелство и най-голямата ми професионална мечта!

Цв: ... сила, подкрепа и приятелство за цял живот!

Михаела – Капитанът

Абсолютна зодия Везни - уравновесена, мъчалива. Започва да се занимава с художествена гимнастика 7-годишна в „Академик“. Анна Бесонова е любимата ѝ спортистка. Обича да ходи по магазините и на кино с другите момичета от ансамбъла. Обожава да готви.

Ренета – Нежният умиротворител

Изключително женствена, типична Дева, с вроден усет към красотата на движенията. Има невероятно благ характер. Като малка мечтае да се парзала на лед, а зад себе си да прави красиви движения с лента. Признава, че и тя е от групата „фенове на шопинга“. Обича да харчи пари и да си купува глезотийки. Книгите са нейната страст. Фен е на домашно приготвената храна.

Християна – Огнената грация

Зодия Стрелец. Невероятен инат – така я описва самата Ина Ананиева, а заради нея Илияна Раева е наказвала целия отбор. В същото време е от най-безстрашните гимнастички, с невероятна психическа устойчивост и мотивация. Изпълнява едни от най-рискованите елементи. Освен българско има и канадско гражданство. Самата тя признава, че не е имала нормално детство. Само тренировки и уроци. Фен е на волейбола.

Цветелина Найденова – Желязната лейди

Желязна във всяко едно отношение - истински Телец. Силен, уверена, упорита, със страотно самочувствие, умее да се налага. Знае кога да замълчи, кога да отговори. Започва да тренира в „Славия“, когато е на 4 години. Признава, че обожава да хапва шоколад. Иначе харесва спагети, пица. Гледа филми, като предпочита романтики и драми. „Тетрадата“ е един от най-любимите ѝ.

Станимира АТАНАСОВА,
II курс

Олимпийският скок на Тереза Маринова в Рио де Жанейро

Тя е българска лекоатлетка и преподавател в НСА „Васил Левски“. Животът ѝ преминава покрай пистата по лека атлетика, а днес продължава да предава огромния си опит на малки и големи. Преди 16 години на летните олимпийските игри в Сидни през 2000 г. печели златен медал в дисциплината троен скок. Сега, 16 лета по-късно, тя отново бе част от българската делегация за игрите в Рио. Но този път в друга роля – като спортен журналист.

- За втори път бяхте част от журналистическия екип на БНТ, който отразява олимпийските игри, първо в Лондон и сега в Рио де Жанейро. Как решихте да се впуснете в това предизвикателство на спортен коментатор?

- Олимпийските игри са нещо наистина грандиозно и когато животът ти е белязан от тях - няма как да стоиш далеч. Възможността да наблюдаваш най-добрите спортисти в света на живо не се случва всеки ден и е едно от нещата, които се помнят за цял живот.

- Уютно ли се чувствате в тази си функция?

- Понякога добре, понякога не толкова. Когато „плувах в свои води“ и коментирах леката атлетика ми беше лесно, а с някои други спортове ми бе доста трудно. Но винаги се чувствах уютно, когато нашите момичета и момчета идваха в студиото да си говорим.

- Каква нова възможност ви дава ролята на спортен журналист?

- Да опозная новите лица на българския спорт. Да чуя техните мисли, да видя отношението им

към света и към проблемите, които има всеки един от тях.

- А коя беше най-голямата ви трудност?

- Винаги най-трудно е да взимаш интервю на спортист, който е очаквал повече - виждаш съзидателните му, разочарованието и тогава въпросите увисват. Защото очите им казват всичко.

- Един медал повече за България в Рио в сравнение с Лондон. Как оценявате представянето ни на тези Олимпийски игри?

- Искахме и очаквахме повече, но реалността е това. На фона на всичко в държавата мисля, че представянето е добро.

- Достойни бяха изявиете на леката ни атлетика в Рио. Вече не сте последната медалистка от такъв форум.

- Да, можем да кажем, че след 16 години българският флаг беше вдигнат отново. Имаме с какво да се похвалим и най-важното е, че имаме млади атлети с които да се гордеем. Силно се надявам да продължат да ни радват.

- Вие сте човек усетил емоци-



На любимото място за снимки на всички в Рио

ята да бъде на най-високото стъпало на Олимпийски игри. Казахте ли нещо по-специално на Мирела Демирева преди финалните опити?

- Лично на нея не. Пожелах ѝ успех и истината е, че вярвах, че ще спечели медал. Тя е едно прекрасно момиче и вярвам, че ще видим тепърва още от нея.

- Освен обзорното предаване „Олимпиадата днес с Тереза Маринова“, коментирахте и състезанията по лека атлетика. Разкажете ни за емоцията и атмосферата на олимпийския стадион „Жоао Хавеланж“, за възможността да наблюдавате на живо толкова големи шампиони?

- Този стадион е едно изключително съоръжение. Видях много настоящи звезди. Други пък се превърнаха в такива. Възбуждащо беше и на пресрибуните, където голяма част от отеглилите се имена на голямата атлетика коментираха за различни телевизии.

- Предполагам забавните моменти по време на ефир не са липсвали?

- Разбира се, имаше много смях. Смахме се на гафове и грешките, които

правехме, а те никак не бяха малко. - За съжаление и тези Олимпийски игри бяха със силен привкус на допинг. Кой е най-големият губец от тези скандали и има ли професионален спорт на високо ниво без забранени вещества?

- В този случай изгуби публиката. Изгуби да види последното състезание на една голяма звезда - Елена Исинбаева, както и много други атлети, които щяха да направят игрите може би малко по-интересни. А колкото до това дали има спорт без допинг - ще кажа да. Смятам обаче, че не се мери с един аршин за всички.

Станимира АТАНАСОВА,
II курс



Очаквайте в следващия брой да ви представим и студентите от НСА „В. Левски“ участници в Паралимпийските игри в Рио Елена Узунова и Денислав Коджабашев

Готови ли сте да предизвикате себе си? Изберете „Erasmus +“

Всичко започна като на шега, но се оказа приключение, което промени мисленето ми, помогна ми да погледна по друг начин на случващото се около мен. Да създам нови приятелства, да опозная друга култура, да науча още един език. Всеки иска да пътува, нали така? Точно това ме накара през 2015 г. да вляза в офиса на международните дейности на НСА и да си подам документите за кандидатстване за студентска мобилност по програма Еразъм. И... за моя изненада или не, при обявяване на резултатите бях в списъка на одобрените кандидати. Разбира се, както повечето от нас, в началото изпитвах притеснения от това, което ми предстои. Все пак мисля, че отивам в чужда държава с друг език и нрави, не е много успокояваща. Всички имаме предразсъдъци в началото, но най-важното е да не допускаме излишни натрапчиви мисли, които да ни объркат.

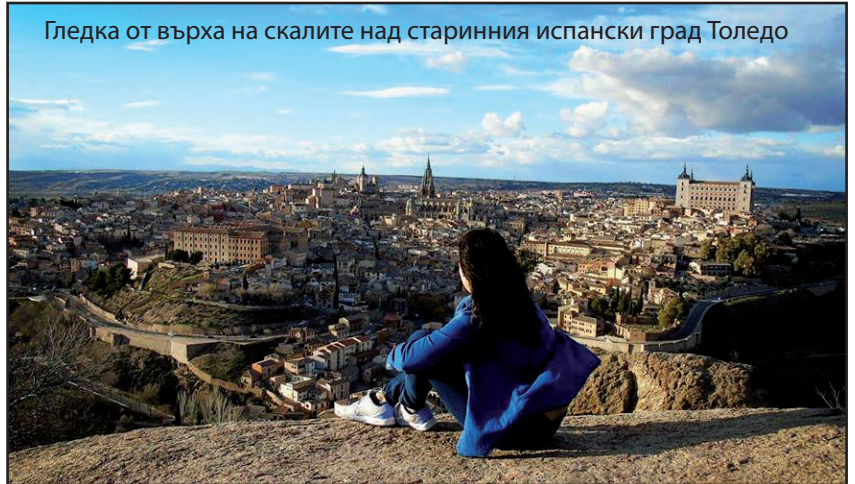
Всичко тръгна като по вода. Бях приета в Politecnica de Madrid за една година. Една невероятна година, която остави силен отпечатък върху мен. Запознах се с толкова много младежи от различни държави, видях нови методи на обучение в този прекрасен университет. Проблем беше, че не знаех испански, а само английски. Записах се на курсове, които бързо ми помогнаха на „вляза в час“. Това ми е за урок, както се казва. Затова ви съветвам ако избирате Испания или Италия, дори и да пише, че ви е нужен „B1 level“ английски език, въпреки това да направите една начална подготовка по техния майчин език. Все пак с всеки нов език отваряте съзнанието си и гледате на света по съвършено нов начин. Това е едно ново предизвикателство, което отваря сетивата ви, гледате по друг начин на живота и на случващото се около вас. Тествате собствените си предели и възможности. По този начин се научавате да бъдете по-самостоятелни, да се борите и заставате сами срещу трудностите. Да успявате и да бъдете по-решителни в действията си. Мога да ви разкажа много истории, които ми се случиха, но ще ви кажа само едно: влюбена съм в Испания. В отношението на хората, в тяхната топлина и откритост, във всяко едно кътче от Мадрид, в музиката, храната и вечните фиести.

Поредна международна конференция в Академията

На 28 и 29 октомври 2016 г. в НСА се състоя международна научна конференция „Съвременни аспекти на височинната подготовка в спорта“. Проф. Вихрен Бачев, ръководител на проекта, даде началото на първото заседание. Приветствие направиха проф. Татяна Янчева, зам.-ректор по научната и международна дейност, проф. Свилен Нейков и Валентин Заяков от Министерството

на младежта и спорта. Фрумът бе във връзка с проект „Съвременни аспекти на височинната подготовка на състезатели от спортове за издръжливост“. Целта му е експериментално установяване на съответствията между реална и моделирана подготовка върху специалната и общата работоспособност на състезатели от спортове за издръжливост, разработване и внедряване на тази база на нови съвременни методики

Гледка от върха на скалите над старинния испански град Толедо



А сега малко по-конкретно. Всяка година в НСА „Васил Левски“ се провеждат две кампании по кандидатстване. Първата е през **месец септември** (за мобилности по време на летен семестър на годината). Другата е в периода **февруари/март** (за мобилности по време на зимен семестър на следващата учебна или за календарна година). Като задължително условие е необходимо да имате минимален успех мн. добър 4.50 към момента на кандидатстване.

Можете да изберете вашата студентска или преподавателска мобилност в нашия офис: в сградата на Ректората на НСА, ет. 5, стая 504. Програмата „Erasmus+“ ви дава много! Това е вашият успешен старт към покоряване на нови върхове! Изберете държава и започнете вашето приключение!

Полин ЗЛАТЕВА, IV курс

Запознаване на чуждестранните студенти с българските традиции и по-конкретно – с боядисването на яйца по време на Великден



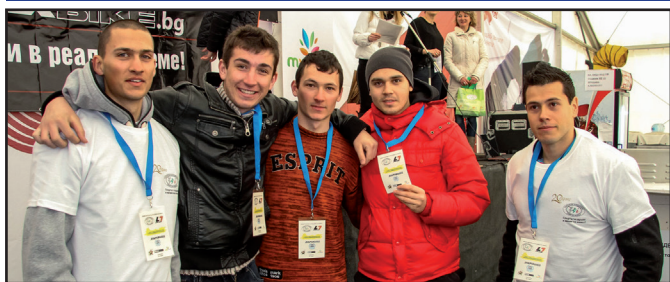
на тренировка. Той предвижда сравнителни анализи, провеждане на експериментални изследвания и изграждане на научно обоснована база. В двата дни на конференцията бяха представени 17 доклада от над 25 автори,

дискусии и семинар на тема „Действие и приложение на хипоксикатори в процес на спортни тренировки, фитнес и възстановяване“. След заседанията се проведе и оживени дискусии.

Теодора ПИСКОВА



Част от участниците в дискусиата



Участие на наши студенти в стажантски практики

Всичко за Карьерния център

В този брой ви представяме едно особено важно звено за студентите - кариерния център (КЦ) на НСА.

Той е създаден с решение на Академичния съвет от 24 ноември 2005 г., като в последните девет години негов ръководител е доц. Иван Сандански. В центъра работят двама инспектори, отговарящи за кариерното развитие и администрирането на всички видове задължителни студентски практики по учебен план.

Основният фокус в дейността му е ориентиран към нуждите за професионална реализация и развитие на студентите от НСА „Васил Левски“ и практическите изисквания на потенциалните работодатели. В изпълнение на своята мисия КЦ основно осъществява ориентирание на студентите при избор на възможност за професионална реализация в различните сфери на спортната индустрия. Консултира ги при подготовката им за кандидатстване за работа, помага с изготвянето на автобиография, мотивационно писмо и др. Осъществява анализ на състоянието и развитието на пазара на труда проучва възможностите за работни места. Организира срещи с работодатели, създава и обратна връзка с тях и много други дейности.

Основни целеви групи на предлаганите услуги от КЦ са: завършващи обучението си студенти от ОКС „Бакалавър“ и „Магистър“; завършилите НСА с установена професионална реализация в България и чужбина; работодателски организации и институции от спортния, неправителствения, държавния и частния сектор в областта на физическото възпитание, спорта, спортния мениджмънт, кинезитерапията и спортната анимация.

КЦ е изградил вътрешна информационна система за събиране на информация за реализацията по специалността на студенти в ОКС „Бакалавър“ и „Магистър“. Двете й направления са ежегодни проучвания сред катедрите от трите факултета и сред студенти, желаещи да предоставят такава информация. КЦ поддържа информационна връзка с МОН по отношение на предоставяне на регулярна информация по изпълнение на Индикаторите за проследяване дейността на кариерните центрове. Този към НСА, от своя страна е член на Асоциацията за кариерно ориентирание и развитие във висшето образование (АКОРВО). Центърът поддържа база данни, включително в електронен вид, с образователния профил, езикови и други компетенции, мотиви и интереси към професионална ориентация, предпочитания и възможности за реализация в спортната практика и контакти за връзка със завършващи и бивши възпитаници на Академията.

От 2009-2010 учебна година регулярно се проучва мнението на за-



вършващите студенти, разпределени на преддипломни стажантски практики, относно цялостната им оценка за провеждането на практиката в отделните организации. Резултатите от проучването се използват за промени, отстраняване на слабости и разширяване на възможностите за подобряване на професионалната подготовка на студентите, а отгук и трудова им реализация.

За провеждането на УМП и преддипломни стажантски практики по линия на Кариерния център са сключени: 17 договори със спортни клубове; 7 с федерации; 10 с базови училища; 25 със специализирани кинезитерапевтични болнични заведения и рехабилитационни центрове; 3 с фирми и сдружения за спортни и консултантски услуги. Стажантски практики се извършват също така и в медии, хотелски комплекси, Министерство на младежта и спорта, дирекция „Превенция, интеграция, спорт и туризъм“ в Столична община.

През 2015 г. бе сключено споразумение за сътрудничество и съвместна дейност с Агенцията по заетостта и бюро по труда – филиал „Студентски град“, на основата на което се реализира непрекъснат обмен на информация за свободни работни места, експертни консултации и обучения, провеждане на Дни на кариерата в НСА.

Значим момент в работата на КЦ бе реализацията на „Студентски практики“ под ръководството на МОН. Той обхваща периода 2013-2015 г. и се финансира по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ от Европейския социален фонд. От страна на НСА участие в проекта взеха общо 1336 студенти (842 от ТФ, 326 от УФ, 168 от ФКТС), 80 преподаватели (в ролята на академични наставници), бяха сключени договори за партньорство и обучение със 105 работодателски организации. Усвоеният от НСА бюджет е 1 042 474 лв. От началото на месец октомври тази година до края на 2017 г. центърът осъществява цялостно управление и администриране на новия проект на МОН „Студентски практики – фаза 1“, където НСА отново е партньор. Проектът, който този път е финансиран по ОП „Наука и образование за интелигентен растеж“ - 2014-2020“, цели предоставяне на възможности за практически опит и усъвършенстване на умения на студентите в реална работна среда в съответствие с пазара на труда. Очаква се да се включат 575 студенти и над 50 преподаватели, като определенният индикативен бюджет за НСА възлиза на 454 886 лв.

Важна част от дейността на КЦ е и реализиране на ежегодни посещения и презентации в спортни училища в страната с цел ориентирание при избора на специалности, програми и възможности за обучение в НСА „Васил Левски“.

Доц. Иван САНДАНСКИ



Редакционен съвет

Главен редактор: Проф. Татяна Янчева, дн
Заместник гл. редактор: Проф. Цветко Цветков, доктор
Редакционен екип : Преподаватели по специалностите
„спортна журналистика“ и „спортен коментатор“,
студенти в специалността „спортен коментатор“
Редактор: Камен Бинбелов
Фотограф: Станислав Христов
Оформление и предпечат: НСА ПРЕС